

РЕШЕНИЕ

№ 7059

гр. София, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 68 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ЯН. ВАСИЛЕВА
като разглежда докладваното от АДЕЛИНА Н. АНДРЕЕВА Гражданско дело
№ 20231110118193 по описа за 2023 година

При условията на обективно кумулативно съединяване (чл.210,ал.1 ГПК) са предявени *положителни установителни иски* по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.410, ал.1 КЗ във връзка с чл.49 ЗЗД и чл.86,ал.1 ЗЗД.

С исковата молба **ищецът** ЗК„Л.И.” АД е предявил установителни иски за *признаване със сила на присъдено нещо* по отношение на ответника съществуването на вземанията за сумите : **428 лв** , представляващи платеното от дружеството- ищец *застрахователно обезщетение* по щета № *** по риск „Каско на МПС” за имуществените вреди на застрахования автомобил "**** с рег. № **** причинени при реализираното на 14.05.2018г. пътно-транспортно произшествие в гр.София на ул. ****”, при което посоченият автомобил преминал през „несигнализирана и необезопасена неравност /дупка/” на пътното платно, причина за което според ищеца е бездействието на длъжника – С.О. , изразяващо се в неизвършване на законовоизискуемата дейност по поддръжка на общинските пътища, изразяваща се в осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, както и в „непредприемането на необходимите мерки за обезопасяване и сигнализация на рязко влошеното състояние на пътя”, предвидени в чл.2,ал.1 Наредба № 16/23.07.2001г., и **130,43 лв**, представляващи мораторната лихва за периода от 30.11.2018г. до 01.09.2022г. , заедно със *законовата лихва* върху главницата, считано от датата на предявяването на заявлението по чл.410 ГПК- 08.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане, за които е издадена *заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. №60578/2022г. по описа на СРС,68 състав*, срещу която е предявено възражение по чл.414,ал.1 ГПК от длъжника (ответник в настоящото исково производство).

В хода на съдебното производство пълномощникът на ищеца поддържа исковете.

При устните състезания в съдебното заседание на 22.03.2024г. юрисконсултът на ответника е пледирал за уважаване на исковите.

Ответната страна С.О. оспорва изцяло предявените искове по основание и по размер според изявлението на пълномощника ѝ в депозирания на 15.05.2023г. отговор на исковата молба. Оспорва се изготвения протокол за ПТП с твърдението, че е съставен единствено на базата на показанията на водача на МПС, като актосъставителят не е бил свидетел на механизма на ПТП-то, нито е имало други свидетели на произшествието. Липсват каквито и да било доказателства за скоростта на движение на автомобила към момента на попадане в дупката, както и дали тази скорост е била съобразена със състоянието на пътя и на превозното средство и с интензивността на движението, а най-същественото е, че липсват доказателства за наличието на дупка на този пътен участък. Твърди се наличието на съпричинителство от страна на водача на МПС-то, който не е съобразил поведението си на пътя с конкретната пътна обстановка. Оспорва се и валидността на застрахователното правоотношение по риска „Каско” и собственикът на увредения автомобил.

В хода на съдебното производство пълномощникът на ответника поддържа оспорването на исковите. В съдебното заседание на 22.03.2024г. юрисконсултът на ответника е пледирал за отхвърляне на исковите.

Софийски районен съд, 68 състав като проучи събраните по делото доказателства и като обсъди доводите на страните по реда на чл.12 ГПК и чл.235,ал.2 ГПК намира за установено следното :

Относно допустимостта на исковите :

Предявените установителни искове са ДОПУСТИМИ.

За ищеца е налице правен интерес от предявяването им, тъй като това е негово задължение по чл.415,ал.1 ГПК поради *оспорването* в срока по чл.414,ал.2 ГПК от длъжника на издадената заповед за изпълнение по чл.410 ГПК в заповедното гр.д. № 60578/2022г. по описа на СРС, 68 състав. Според изричните разпоредби на чл.416,изр.1 ГПК/редакция – ДВ, бр. 42/2009г. / и чл.422,ал.1 ГПК искът по чл.415,ал.1 ГПК е *установителен*, а не осъдителен.

Относно основателността на исковите :

Предявените искове са НЕОСНОВАТЕЛНИ.

По настоящото дело ищецът, (чиято е доказателствената тежест съгласно чл.154,ал.1 ГПК и чл.8,ал.2 ГПК), не е доказал по категоричен начин чрез т.нар.пълно доказване (изключващо всякакво съмнение), че единствената причина за процесното ПТП, осъществено на 14.05.2018г. е наличието на „несигнализирана и небезопасна неравност/дупа” на пътното платно на „ул. ***” с посока от Околовръстен път към ул. 20-та в кв. „Обеля” и до № 19”, както се твърди в исковата молба. *Това обстоятелство изрично се оспорва от пълномощника на ответната страна.*

Представените от ищеца писмени доказателства за твърдяното от него ПТП са Протокол № 1694716/14.05.2018г. на ОПП-СДВР и Уведомление за настъпило

застрахователно събитие по полица 93001710067925 , подадено на 14.05.2018г. от И.С.Т. - водача на увреденото застраховано МПС до ЗК„Л.И.”АД. И в двата цитирани документа се съдържат *единствено твърдения на водача на увреденото МПС* относно причината според него за процесното ПТП. Тези твърдения *не са потвърдени* от доказателства, *не са и проверявани* от

полицейските и застрахователните органи относно тяхната вярност (например чрез оглед на местопрошествието за констатиране на съответната дупка или съответната неравност , причинили процесното ПТП според водача на МПС-то).

По настоящото дело няма дори доказателства за наличие на дупка в пътното платно , което би могло да бъде констатирано и след проишествието при оглед на местопроишествието, какъвто обаче няма данни да е бил извършен от компетентните органи. Не са представени никакви доказателства, няма дори данни, потвърждаващи писмено удостоверените твърдения на заинтересованото лице – водача на увреденото МПС за механизма на проишествието.

Пълномощникът на ответника изрично е **оспорил** верността на съдържащите се в Протокола за ПТП констатации относно причините за настъпването на проишествието. В Протокола за ПТП не е отбелязано актосъставителят да е извършил оглед на местопроишествието , нито да е разпитал свидетели на ПТП-то, което означава , че *изводите му се основават единствено на твърденията на водача на увреденото МПС.*

Тъй като са оспорени *констатации* , *изготвени само въз основа на изявления на частно лице– участник в ПТП-то*, ищецът следва да установи верността им, а не ответникът да доказва тяхната неистинност. Това е така , тъй като изявленията на частно лице, независимо че са удостоверени в официален документ, нямат обвързваща доказателствена сила за съда, доколкото препредаването им в този документ не означава , че е проверена тяхната истинност , а само , че са били направени пред длъжностното лице , съставило Протокола за ПТП.

По делото не са представени други доказателства (освен писмено удостоверените твърдения на водача на увредения автомобил) , от които да се установява точната причина за щетите , нанесени по този автомобил. Приетото в съдебното заседание на 22.03.2024г. заключение по съдебната авто-техническа експертиза не може да бъде доказателство за процесното ПТП , тъй като е изготвено въз основа на документите по делото , т.е. въз основа на удостоверените в тези документи изявления на водача на процесното ПТП.

По делото не е доказан по безспорен начин механизма на процесното ПТП, т.е. причините за щетите по процесния автомобил. По-конкретно не е доказано наличието на небезопасна дупка на пътното платно на ул. ****” в гр.София, т.е. неизпълнение на задълженията на ответната страна. Не е установено , че единствената причина за процесното ПТП и за щетите по увредения автомобил е неизправност на пътното платното. Следователно не е доказано, че за ответната страна е възникнало задължение за обезвреда по чл.49 ЗЗД.

Предвид изложеното доколкото по делото не е доказано възникването и

съществуването на претендираното от ищеца право, предявеният от него главен иск по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл. 410,ал. 1 КЗ във връзка с чл.49 ЗЗД е неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Неоснователен е и акцесорният иск по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.86,ал.1 ЗЗД, чиято основателност е обусловена от тази на главния иск.

Относно разноските по делото :

Съдът не присъжда разноски на ищеца , тъй като исковете са отхвърлени.

Съдът не присъжда разноски и на ответника , тъй като не са представени доказателства за осъществени от ответника разходи във връзка с настоящото дело.

Пълномощникът на ответната страна– С.О. е предявил искане за присъждане на юрисконсулско възнаграждение. С оглед чл. 78,ал.8 ГПК такова му се полага, тъй като С.О. е представлявано по настоящото дело от юрисконсулт. Размерът на юрисконсулското възнаграждение следва да бъде определен според чл.7,ал.2 от Наредба № 1/2004г. на ВАС в редакцията , която е действала към датата на приключване на устните прения пред настоящата инстанция (100 лв).

Водим от гореизложеното **СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД , 68 СЪСТАВ:**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ изцяло като неоснователни предявените от „Л.И."АД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление : гр.София, бул. ****, против С.О.,гр.София, ул. *** обективно съединени установителни искове **по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл. 410,ал.1 КЗ във връзка с чл.49 ЗЗД** за *установяване със сила на присъдено нещо* , че ответникът дължи на ищеца сумата от 428 лв (четиристотин двадесет и осем лева), представляващи платеното от дружеството- ищец *застрахователно обезщетение* по щета № *** по риск „Каско на МПС” за имуществените вреди на застрахования автомобил **** с рег. № **** причинени при реализираното на 14.05.2018г. пътно-транспортно произшествие в гр.София на ул. ****”, при което посоченият автомобил преминал през „несигнализирана и небезопасна неравност /дупка/” на пътното платно, и **по чл. 422 ГПК във връзка с чл.415,ал.1 ГПК във връзка с чл.86,ал.1 ЗЗД** за *установяване със сила на присъдено нещо* , че ответникът дължи на ищеца сумата от 130,43 лв (сто и тридесет лева и четиридесет и три стотинки), представляващи мораторната лихва върху главницата за периода от 30.11.2018г. до 01.09.2022г. , заедно със *законовата лихва* върху главницата, считано от датата на предявяването на заявлението по чл.410 ГПК- 08.11.2022г. до окончателното ѝ изплащане, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по заповедното гр.д. 60578/2022г. по описа на СРС,68 състав.

ОСЪЖДА „Л.И."АД, ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление : гр.София, бул. ****, **ДА ЗАПЛАТИ** на С.О.,гр.София, ул. *** на основание **чл.78,ал.8 ГПК във връзка с чл.78,ал.8 ГПК** сумата от 100 лв (сто лева), представляваща полагащото се на общината

юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването на съобщението до всяка от страните с преписа от решението (чл.259,ал.1 ГПК във връзка с чл.7,ал.2 ГПК).

Съдия при Софийски районен съд: _____